

³³ Кралъ Стефанъ въ биографията на баща си Немана нарича Борила мъчителъ, „чиято душа се радва, като пролива кръвта на своя народъ; той е избилъ безбройно много други хора, като че ли е искалъ съ това да унищожи земята и морето“ (глава XXII). Съ това, навѣрно, се намеква за кървавото избиване на богомилитѣ. Стефанъ изобщо дава не особено добри отзиви за Борила.

³⁴ Norf, 243, 244.

³⁵ Id, 246; Clary § 116—118.

³⁶ Кралъ Стефанъ, гл. XVI. Въ другитѣ извори нищо се не споменува за този походъ; може би, поводъ за него да е дала помощта, която кралътъ изпратилъ на Стръза. Ср. Павловичъ, 1, 88: „сего (Стръза) искуше придоше на ме“, пише Стефанъ.

³⁷ Norf, 243; Макушевъ 12. Кралъ Стефанъ I. с. (съ риторическа натруфеностъ). „И въ тази нощъ ангелъ Божи го прониза съ копие“, пише Доментианъ, изд. Даничичъ, Бѣлградъ, 1865, 209. Едно приказно житие на Стръза има въ Гласник, VIII, 144. Ср. Сжщо и по-късниъ Данаила, 183.

³⁸ Ljubić. Monumenta III, 402.

³⁹ Раковски, Асенъ, 51 (Поменикъ).

⁴⁰ Стефанъ, гл. XX. Той нарича Хенриха „царя гръчскаго Ерика Филанъ дра“ (Enrico di Flandria). Въ хронологично отношение трѣбва да приемемъ, какво походътъ е извършенъ следъ смъртта на Михаила I Епирски (1214 г.) и преди смъртта на Хенриха.

⁴¹ Акрополитъ (Stritter 722) говори за една седемгодишна обсада, но тя едва ли е продължила повече отъ седемъ месеца. Споредъ единъ надписъ въ Търново, Иванъ Асенъ II се възкачилъ на престола въ 1218 г.